

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
243

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 20

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1973 Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας καὶ τοῦ συνημμένου αὐτῇ Τελικοῦ Πρωτοκόλλου μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ κτᾶται ἰσχύον νόμου ἡ ὑπογραφείσα ἐν Βέρνη τὴν 1ην Ἰουνίου 1973 Σύμβασις Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας καὶ τὸ συνημμένον αὐτῇ Τελικὸν Πρωτόκολλον μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας, ὧν τὰ κείμενα ἔπονται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ
ΤΟ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως διακανονίσουν τὴν θέσιν τῶν πολιτῶν τῶν δύο Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας νομοθεσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετίας, ἀπεφάσισαν τὴν σύναψιν Συμβάσεως καί, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὥρισαν τοὺς πληρεξούσιους των, ἦτοι:

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξουχότητα, Κύριον ΙΩΑΝΝΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ἐκτακτον καὶ πληρεξούσιον

Π ρ έ σ έ υ ν

τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἑλβετίᾳ

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον
τὸν Κύριον CRISTOFORO MÖTTA,

Πληρεξούσιον Ὑπουργόν.

Ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπον ἐπὶ τῶν διεθνῶν συμβάσεων κοινωνικῆς ἀσφαλείας οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσιά των, ἀναγνωρισθέντες ὡς καλῶς καὶ δεόντως συντεταγμένα, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων:

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως,

α) «Ἐδαφος» σημαίνει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας καί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἔδαφος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

β) «Πολίτης» σημαίνει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, πρόσωπον ἑλβετικῆς ἰθαγενείας καί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρόσωπον ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

γ) «Νομοθεσία» σημαίνει, κατὰ τὸ παρὸν κείμενον, τὰς νομοθετικὰς καὶ κανονιστικὰς πράξεις τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, τὰς ἀναφερομένας εἰς ἄρθρον 2 τῆς Συμβάσεως.

δ) «Ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ» σημαίνει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλβετίαν τὴν Ὀμοσπονδιακὴν Ὑπηρεσίαν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, ἕκαστον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ, περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς Συμβάσεως ἀπαριθμουμένων συστημάτων.

ε) «Ἡ ἑλβετικὴ ἀσφάλισις συντάξεων», σημαίνει τὴν ἑλβετικὴν νομοθεσίαν περὶ ἀσφαλίσεως γήρατος, ἐπιζώντων καὶ ἀναπηρίας.

στ) «Διαμένειν», σημαίνει τὸ παραμένειν συνήθως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται:

α) Ἐν Ἑλβετίᾳ ἐπὶ:

I) τῆς Ὀμοσπονδιακῆς νομοθεσίας περὶ ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ ἐπιζώντων·

II) τῆς Ὀμοσπονδιακῆς νομοθεσίας περὶ ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας·

III) τῆς Ὀμοσπονδιακῆς νομοθεσίας περὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἐπαγγελματικῶν καὶ μὴ ἐπαγγελματικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν·

IV) τῆς Ὀμοσπονδιακῆς νομοθεσίας τῆς καθοριζούσης τὸ σύστημα τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, τῶν γεωργικῶν ἐργατῶν καὶ τῶν μικροχωρικῶν·

β) Ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ:

I) τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῆς καλυπτούσης τοὺς παρέχοντας ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ τοὺς πρὸς τοὺς ἐξομοιούμενους διὰ τοὺς κινδύνους γήρατος, θα-

νάτου, αναπηρίας, ασθενείας—μητρότητας, εργατικών ατυχημάτων, επαγγελματικών ασθενειών.

II) τῶν νομοθεσιῶν περὶ εἰδικῶν συστημάτων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καλυπτόντων διὰ τοὺς ἐν αὐταῖς καθοριζομένους κινδύνους, ὥρισμένας κατηγορίας παρεχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ πρὸς τοὺς ἐξομοιουμένων καὶ προσώπων αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων ἢ ἀσκούντων ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, ἐξαίρεσει τῶν συστημάτων ἀσφαλίσεως τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ναυτικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἰσχύσῃ ἡ Σύμβασις ἐὰν δὲν συναφθῇ συμπληρωματικὸν σύμφωνον μεταξὺ τῶν δύο Μερῶν.

III) τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα τῶν παρεχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ὁμοίως ἐπὶ πασῶν τῶν νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων, αἵτινες κωδικοποιοῦν, τροποποιοῦν ἢ συμπληροῦν τὰς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαριθμουμένας νομοθεσίας.

3. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ὡσαύτως:

α) ἐπὶ διατάξεων νόμου θεσπιζουσῶν νέον κλάδον κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν συνολογῆσεως περὶ τούτου συμφώνου μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

β) ἐπὶ διατάξεων νόμου αἵτινες θὰ ἐπεκτείνουν τὰ ὑφιστάμενα συστήματα εἰς νέας κατηγορίας δικαιούχων, ἐὰν δὲν ὑφίσταται, ὡς πρὸς τοῦτο, ἀντίρρησης τοῦ ἐνδιαφερομένου Μέρους, κοινοποιουμένη εἰς τὸ ἕτερον Μῆρος ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπισήμου δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τοῦ τελικοῦ Πρωτοκόλλου αὐτῆς, οἱ πολῖται τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ὡς καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των καὶ οἱ ἐπιζῶντες, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἀπορρέουν ἐκ τῶν ἐν λόγῳ πολιτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀπολαβεάντων τῶν ὠφελημάτων τῆς νομοθεσίας τοῦ ἐτέρου Μέρους, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ πολῖται τοῦ Μέρους τούτου.

Ἄρθρον 4.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τοῦ τελικοῦ Πρωτοκόλλου αὐτῆς, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ἔλθετο πολῖται, οἵτινες θεμελιῶν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 μνημονευομένων νομοθεσιῶν, λαμβάνουν τὰς παροχὰς ταύτας ἀνεκράτως καὶ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἐν ὧν διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐπιφύλαξεις, αἱ ἐν λόγῳ παροχαὶ χορηγοῦνται παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Μερῶν εἰς τοὺς πολῖτας τοῦ ἐτέρου, οἵτινες διαμένουν εἰς τρίτην χώραν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μέτρῳ ὡς εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ πολῖτας τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν χώραν ταύτην.

ΤΙΤΛΟΣ II

Ἐφαρμοστέα νομοθεσία.

Ἄρθρον 5.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, οἱ πολῖται τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν οἱ ἀσκούντες ἐπαγγελματικὴν τινὰ δραστηριότητα ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἀσκούν τὴν δραστηριότητά των.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τιθεμένη ἀρχὴ ὑπόκειται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐξαίρεσεις:

α) Οἱ παρέχοντες ἐξηρητημένην ἐργασίαν εἰς ἐπιχειρήσιν ἔχουσιν τὴν ἔδραν τῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, οἵτινες ἀποστέλλονται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους πρὸς ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν, ἐξακο-

λουθούν ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου Μέρους, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ δευτέρου Μέρους καὶ ἐπὶ περίοδον 24 μηνῶν ὡς ἐὰν ἀπασχολοῦντο εἰς τὸν τόπον ἐνθα ἡ ἐπιχειρήσις ἔχει τὴν ἔδραν αὐτῆς. Ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ δευτέρου Μέρους ὑπερβῇ τὴν περίοδον ταύτην, αἱ διατάξεις τῆς πρώτης χώρας ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοζόμεναι, ἐφ' ὅσον προγενεστέρως ὑπεβλήθη σχετικὴ αἴτησις παρὰ τοῦ ἐργαζομένου τῇ συναινέσει τοῦ ἐργοδότη τοῦ ἢ παρὰ τοῦ ἐργοδότη τῇ συναινέσει τοῦ ἐργαζομένου καὶ ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ τοῦ συμβαλλομένου Μέρους, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις ἔδει ὅπως ἐφαρμοσθῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5, δώσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς τῇ συναινέσει τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐτέρου Μέρους.

β) Οἱ παρέχοντες ἐξηρητημένην ἐργασίαν εἰς ἐπιχειρήσεις μεταφορῶν ἔχουσας τὴν ἔδραν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, οἵτινες ἀποστέλλονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους, ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχειρήσις ἔχει τὴν ἔδραν τῆς, ὡς ἐὰν εἰργάζοντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ. Οὐχ ἦττον, ἐκείνοι ἐκ τῶν ἐργαζομένων οἵτινες ἀπασχολοῦνται κατὰ τρόπον διαρκῆ, εἰς ἐπιχειρήσιν ἔχουσιν ὑποκατάστημα ἢ μόνιμον ἀντιπροσωπεῖαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους ὑπάγονται, τῇ αἰτήσεϊ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέρους ἐνθα εὐρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα ἢ ἡ μόνιμος ἀντιπροσωπεῖα.

γ) Οἱ παρέχοντες ἐξηρητημένην ἐργασίαν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀποσπώμενοι ἐκ τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν εἰς τὸ ἕτερον ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους ἐξ οὗ ἀποσπῶνται.

δ) Αἱ παράγραφοι α) καὶ β) ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν ἐργαζομένων ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ πολῖται τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀποστέλλομενοι ὡς μέλη διπλωματικῆς ἀποστολῆς ἢ προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Μέρους τούτου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρώτου Μέρους.

2. Οἱ πολῖται τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν οἱ προσωλαμεινόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου δι' ἐργασίας διπλωματικῆς τινὸς ἀποστολῆς ἢ προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πρώτου Μέρους ἀσφαλίζονται κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ δευτέρου Μέρους. Δύνανται νὰ ἐπιλέξουν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ πρώτου Μέρους ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπασχολήσεώς των ἢ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τυγχάνουν ἐφαρμοστέαι κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῶν πολιτῶν τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν τῶν τελούντων εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τινὸς τῶν προσώπων περὶ ὧν ἡ πρώτη παράγραφος, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν αὐτὴν μετὰ τῶν τελευταίων τούτων ἰδιαιτέριαν.

4. Αἱ παράγραφοι 1) ἕως 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐπιτίμων μελῶν τῶν προξενικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων καί, ἐπὶ παρεχόντων ἐξηρητημένην ἐργασίαν τῇ συναινέσει τῶν ἐργοδοτῶν αὐτῶν νὰ συνολογῇσιν ἐξαίρεσεις ἀπὸ τοὺς κανόνας τοὺς τιθεμένους διὰ τῶν ἄρθρων 5 ἕως 7.

ΤΙΤΛΟΣ III

Εἰδικαὶ διατάξεις ἐπὶ παροχῶν.

Κεφάλαιον 1.

Ἀσφάλις Γήρατος, Ἐπιζώντων καὶ Ἀναπηρίας.

Α'. Ἐφαρμογὴ τῆς ἐλβετικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ Ἕλληνες πολῖται δικαιοῦνται τῶν συνήθων συντάξεων καὶ τῶν ἐπιδομάτων ἀνικανότητος τῆς ἐλβετικῆς ἀσφα-

λίσεως γήρατος και επιζώντων υπό τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς και οἱ ἐλβετοὶ πολῖται, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. "Όταν τὸ ποσὸν τῆς μερικῆς συνήθους συντάξεως, ἢν δύναται νὰ ἀξιῶσιν Ἕλλην πολίτης μὴ διαμένον ἐν Ἑλβετίᾳ, ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν κάτω τοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς πλήρους συνήθους συντάξεως, οὗτος δικαιούται μόνον ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὴν παρούσαν ἀξίαν τῆς ὀφειλομένης συντάξεως. Ὁ Ἕλλην πολίτης ὁ δικαιούμενος τοιαύτης μερικῆς συντάξεως και ἐγκαταλείπων ὀριστικῶς τὸ ἐλβετικὸν ἔδαφος λαμβάνει ὡσαύτως τοιαύτην ἀποζημίωσιν.

"Όταν τὸ ποσὸν τῆς μερικῆς συνήθους συντάξεως εἶναι ἀνώτερον τοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀλλὰ κατώτερον τοῦ εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς πλήρους συνήθους συντάξεως, ὁ Ἕλλην πολίτης ὁ μὴ διαμένον ἐν Ἑλβετίᾳ ἢ ὁ ἐγκαταλείπων αὐτὴν ὀριστικῶς δύναται νὰ ἐπιλέξῃ μεταξὺ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ἢ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως. Ἡ ἐπιλογὴ αὕτη δέον νὰ πραγματοποιηθῇ, εἰς τὰς περιπτώσεις καὶ' ἃς ὁ ἡσφαλισμένος διαμένει ἐκτὸς τῆς Ἑλβετίας, ὅταν αἰτεῖται τὴν συντάξιν καί, εἰς τὰς περιπτώσεις καὶ' ἃς οὗτος ἐδικαιώθη ἤδη συντάξεως ἐν Ἑλβετίᾳ, ὅταν ἐγκαταλείπῃ τὴν χώραν ταύτην.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως παρὰ τῆς ἐλβετικῆς ασφαλίσεως, οὔτε ὁ δικαιούχος οὔτε οἱ ἐπιζώντες αὐτοῦ δύναται νὰ θεμελιώσουν δικαίωμα ἔναντι τῆς ασφαλίσεως ταύτης δυνάμει τῶν εἰσφορῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη ἡ ἀποζημίωσις αὕτη.

"Άρθρον 10.

1. Οἱ ἐν Ἑλβετίᾳ διαμένοντες Ἕλληνες πολῖται δύναται νὰ ἀξιῶσουν τὰ μέτρα ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἐλβετικῆς ασφαλίσεως ἀναπηρίας ἐάν, ἀμέσως πρὸ τῆς στιγμῆς καὶ' ἢν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία, ἔχουν καταβάλει εἰσφοράς εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος τοῦλάχιστον.

2. Αἱ ἐλληνικῆς ἰθαγενείας σύζυγοι καὶ χῆραι, αἵτινες δὲν ἀσκοῦν προσοδοφόρον δραστηριότητα, ὡς και τὰ ἐν Ἑλβετίᾳ διαμένοντα ἀνήλικα τέκνα τῆς αὐτῆς ἰθαγενείας, δύναται νὰ ἀξιῶσουν τὰ μέτρα ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἐλβετικῆς ασφαλίσεως ἀναπηρίας ἐάν, ἀμέσως πρὸ τῆς στιγμῆς καὶ' ἢν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία, διέμενον ἐν Ἑλβετίᾳ ἐπὶ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον ἄνευ διακοπῆς. Τὰ ἀνήλικα τέκνα ἐπὶ πλέον δύναται νὰ ἀξιῶσουν τοιαῦτα μέτρα ὅταν διαμένουν ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐγεννήθησαν ἐκεῖ ἀνάπηρα ἢ διαμένουν ἐκεῖ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῶν ἄνευ διακοπῆς.

"Άρθρον 11.

1. Οἱ Ἕλληνες πολῖται δικαιούνται τῶν συνήθων συντάξεων και τῶν ἐπιδομάτων ἀνικανότητος τῆς ἐλβετικῆς ασφαλίσεως ἀναπηρίας ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς και οἱ Ἑλβετοὶ πολῖται, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 2 καὶ 3.

2. Αἱ συνήθειες συντάξεις διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους τῶν ὁποίων ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπηρίας εἶναι κατώτερος τοῦ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δὲν δύναται νὰ καταβάλλονται εἰς Ἕλληνας πολίτας οἵτινες ἐγκαταλείπουν ὀριστικῶς τὴν Ἑλβετίαν. "Όταν Ἕλλην πολίτης δικαιούχος ἡμερησίας συνήθους συντάξεως τῆς ἐλβετικῆς ασφαλίσεως ἀναπηρίας διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἡ σύνταξις αὕτη ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη αὐτῷ ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀναπηρία ἐξ ἧς πάσχει ὑποστῇ ἐπιδείνωσιν.

3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν περιόδων εἰσφορῶν, αἵτινες δέον νὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐλβετικῆς συνήθους συντάξεως ἀναπηρίας τῆς ὀφειλομένης εἰς Ἕλληνα ἢ ἐλβετὸν πολίτην, αἱ περίοδοι ασφαλίσεως καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὰς ἐλληνικὰς διατάξεις λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὡς ἐλβετικαὶ περίοδοι εἰσφορῶν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν μετ' αὐτῶν. Μόναί αἱ ἐλβετικαὶ περίοδοι εἰσφορῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μέσου ἐτήσιου εἰσοδήματος.

"Άρθρον 12.

1. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἁρθρῶν 9 καὶ 15, οἱ Ἕλληνες πολῖται ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ασφαλιστικῆς περιπτώσεως

γήρατος συμφώνως πρὸς τὴν ἐλληνικὴν νομοθεσίαν, ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ ζητήσουν τὴν μεταφορὰν εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἀσφαλίσεις τῶν εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν γήρατος και ἐπιζώντων καταβληθεισῶν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν τῶν εἰσφορῶν, βάσει τῶν ὁποίων δὲν ἐδικαιώθησαν εἰσέτι οὐδεμιᾶς παροχῆς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντως ὅτι ἐγκατέλειψαν τὴν Ἑλβετίαν διὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ὀριστικῶς ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς τρίτην χώραν. "Όταν ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι κατέβαλον εἰσφοράς εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν γήρατος και ἐπιζώντων, δύναται νὰ ζητήσουν ἀτομικῶς τὴν μεταφορὰν τῶν καταβληθεισῶν διὰ λογαριασμὸν ἐνὸς ἐκάστου εἰσφορῶν. Ἐν τούτοις, ἐὰν ἐπραγματοποιήθῃ μόνον ἡ μεταφορὰ τῶν εἰσφορῶν τῆς συζύγου, ὁ σύζυγος δικαιούται ἀπλῆς συντάξεως γήρατος, ἐπιζώντων και ἀναπηρίας, ἀποκλειομένης τῆς συμπληρωματικῆς συντάξεως διὰ τὴν σύζυγον.

2. Οἱ Ἕλληνες πολῖται τῶν ὁποίων αἱ εἰσφοραὶ μεταφέρθησαν εἰς τὰς ἐλληνικὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις κατ' ἐφαρμογὴν τῆς πρώτης παραγράφου, ὡς και οἱ ἐπιζώντες αὐτῶν, δὲν δύναται πλέον νὰ θεμελιώσουν οὐδὲν δικαίωμα ἔναντι τῆς ἐλβετικῆς ασφαλίσεως γήρατος, ἐπιζώντων και ἀναπηρίας. Αἱ εἰσφοραὶ αἵτινες θὰ καταβληθῶν ἐνδεχομένως εἰς τὴν ἀσφάλισιν ταύτην μετὰ τὴν ἐν λόγῳ μεταφορὰν δὲν θεμελιῶν ὡσαύτως οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ παροχῶν οὐχ ἦττον αἱ εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν γήρατος και ἐπιζώντων καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ δύναται, κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως, νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἀσφαλίσεις κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως ασφαλιστικῆς περιπτώσεως συμφώνως πρὸς τὴν ἐλβετικὴν νομοθεσίαν.

3. Αἱ εἰσφοραὶ μεταφέρονται εἰς τὸ ἐλληνικὸν Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), τὸ ὁποῖον ἀποδίδει αὐτὰς εἰς τὸν ἀρμοδίον κατὰ τὴν ἐλληνικὴν νομοθεσίαν ασφαλιστικὸν ὀργανισμόν. Οὗτος χρησιμοποιοῖ τὰς αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τῶν ἐπιζώντων αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐπωφεληθῶν οὗτοι τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῆς ἐν τῷ ἁρθρῳ 2 τῆς Συνθέσεως ἀναφερομένης ἐλληνικῆς νομοθεσίας συμφώνως πρὸς εἰδικὰς διατάξεις θεσπιζομένας ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν ἐκ τῶν μεταφερομένων εἰσφορῶν δὲν προκύπτῃ διὰ τὸν ἡσφαλισμένον ἢ τοὺς ἐπιζώντας αὐτοῦ οὐδὲν πλεονέκτημα ἐν τῷ κλάθῳ συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας, αἱ ἐλληνικαὶ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἀποδίδουν εἰς τούτους τὰς μεταφερθείσας εἰσφοράς.

"Άρθρον 13.

Οἱ Ἕλληνες πολῖται δικαιούνται τῶν ἐκτάκτων συντάξεων τῆς ἐλβετικῆς ασφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος και ἐπιζώντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς και οἱ Ἑλβετοὶ πολῖται ἐν ὅτῳ διατηροῦν τὴν κατοικίαν τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐάν, ἀμέσως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀπὸ τῆς ὁποίας ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν, διέμενον ἐν Ἑλβετίᾳ ἄνευ διακοπῆς, ἐπὶ δέκα πλήρη ἔτη τοῦλάχιστον προκειμένου περὶ συντάξεως γήρατος καὶ ἐπὶ πέντε πλήρη ἔτη τοῦλάχιστον προκειμένου περὶ συντάξεως ἐπιζώντων, συντάξεως ἀναπηρίας ἢ συντάξεως γήρατος ἥτις ὑποκαθιστᾷ τὰς δύο ταύτας παροχάς.

B. Ἐφαρμογὴ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας.

"Άρθρον 14.

Οἱ Ἑλβετοὶ πολῖται δικαιούνται τῶν παροχῶν τῆς ἐλληνικῆς ασφαλίσεως γήρατος και ἐπιζώντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς και οἱ Ἕλληνες πολῖται.

"Άρθρον 15.

1. "Όταν δυνάμει μόνον τῶν περιόδων ασφαλίσεως και τῶν πρὸς αὐτὰς ἐξομοιούμενων τῶν πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὴν ἐλληνικὴν νομοθεσίαν ἡσφαλισμένος ἐλληνικῆς ἢ ἐλβετικῆς ἰθαγενείας δὲν θεμελιῶι δικαίωμα ἐπὶ παροχῇ τινὶ γήρατος ἢ ἐπιζώντων βάσει τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας, αἱ ἐν τῇ ἐλβετικῇ ἀσφάλισι γήρατος και ἐπιζώντων πραγματοποιηθεῖσαι περίοδοι προστίθενται εἰς τὰς ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἀσφάλισι πραγματοποιηθείσας περιόδους διὰ τὴν θεμελιῶσιν δικαίωματος ἐπὶ τὰς ἐν λόγῳ παροχάς, ἐφ' ὅσον αἱ περίοδοι αὗται δὲν συμπίπτουν χρονικῶς μεταξὺ τῶν καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι

περίοδος ασφαλίσεως τούλάχιστον δώδεκα μηνών ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν ἐλληνικὴν νομοθεσίαν.

2. Ὅταν πολίτης Ἑλλήν ἢ Ἑλβετὸς ὑπῆχθη εἰς τὰς ασφαλίσεις τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν, ἢ παροχὴ τῶν ἐλληνικῶν ασφαλίσεων ἢ δικαιούται, ὑπολογίζεται ὡς ἑξῆς:

α) Ὁ ἐνεργῶν τὸν ὑπολογισμὸν ἐλληνικὸς ασφαλιστικὸς ὀργανισμὸς καθορίζει κατ' ἀρχὴν τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἐλβετικὰς περιόδους ασφαλίσεως, ὡς ἐὰν εἶχον πραγματοποιηθῇ εἰς τὰς ἐλληνικὰς ασφαλίσεις, ἐξαιρέσει ἐκείνων αἰτίνας συμπίπτουν πρὸς τὰς τελευταίας ταύτας. Ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀποδοχῶν ἢ τοῦ εἰσοδήματος ὁ λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς παροχῆς καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδοχῶν ἢ τῶν εἰσοδημάτων τῶν πραγματοποιηθέντων ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς περιόδους ὑπαγωγῆς εἰς τὰς ἐλληνικὰς κοινωνικὰς ασφαλίσεις.

β) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οὕτω ὑπολογισθέντος ποσοῦ τῆς συντάξεως (καὶ περιπτώσεως συντρεχούσης τοῦ κατωτάτου ὁρίου αὐτῆς) ὁ ἐλληνικὸς ασφαλιστικὸς ὀργανισμὸς καθορίζει τὴν ὀφειλομένην παροχὴν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν περιόδων τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς τὰς ἐλληνικὰς ασφαλίσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνολικὴν διάρκειαν τῶν περιόδων τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς τὰς ασφαλίσεις τῶν δύο Μερῶν.

Ἄρθρον 16.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς παροχὰς ἀναπηρίας τῶν ἐλληνικῶν ασφαλίσεων, αἱ περίοδοι ασφαλίσεως αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν συντάξεων ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς εἰς τὰς ἐλληνικὰς ασφαλίσεις πραγματοποιηθείσας περιόδους, ἐξαιρέσει ἐκείνων αἰτίνας συμπίπτουν χρονικῶς πρὸς τὰς τελευταίας ταύτας, τόσον διὰ τὴν θεμελιωσιν, τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς παροχῆς, ὅσον καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τελευταίας ταύτης. Τὸ ἄρθρον 15, παράγραφος 2, στοιχεῖον α', τελευταία φράσις, εἶναι ἐφαρμοστέον καὶ ἐν προκειμένῳ.

Κεφάλαιον 2.

Ἑργατικὰ ἀτυχήματα καὶ ἐπαγγελματικὰ ἀσθενεῖαι.

Ἄρθρον 17.

1. Ἑλλήνες καὶ ἐλβετοὶ πολῖται, ὡς καὶ πολῖται τρίτης χώρας, ἡσφαλισμένοι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ὑφιστάμενοι ἐργατικὸν ἀτύχημα ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀσθενεῖαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους, δύνανται νὰ ἀξιῶσιν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ασφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους τὴν χορήγησιν πασῶν τῶν ἀναγκαίων εἰς εἶδος παροχῶν.

2. Ἑλλήνες καὶ ἐλβετοὶ πολῖται, ὡς καὶ πολῖται τρίτης χώρας, οἵτινες δύνανται νὰ ἀξιῶσιν τὰς παροχὰς εἰς εἶδος συνεπείᾳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, δικαιούνται τῶν παροχῶν τούτων καὶ ὅταν μεταφέρουν τὴν διαμονὴν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου ασφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ ἐγκρίσις αὕτη πρέπει νὰ παρέχεται ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἰατρικῆς φύσεως ἀντίρρησης διατυπῶνται καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον μεταβαίνει πλησίον τῆς οἰκογενείας του. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ἢ ἐγκρίσις αὕτη δύναται νὰ παρέχεται ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ διὰ χρονικὴν περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος εἶδει νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐπειγόντως τὸ ἔδαφος τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ἵνα μεταβῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου χωρὶς νὰ εἶναι εἰς θέσιν, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, νὰ αἰτησῇ τὴν ἐν λόγῳ ἐγκρίσιν.

3. Αἱ παροχαὶ εἰς εἶδος ὧς δύνανται νὰ ἀξιῶσιν τὰ ἐν ταῖς παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀναφερόμενα πρόσωπα χορηγοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἐφαρμο-

ζομένας ὑπὸ τοῦ ασφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ καθοριζομένου παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

4. Ἡ χορήγησις προθέσεων καὶ ἐτέρων παροχῶν εἰς εἶδος μεγάλης σημασίας τελεῖ ἐκτὸς ἀπολύτως ἐπείγουσας περιπτώσεως ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ ὑποχρέου ασφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ ἐπιδόματα τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται οἱ Ἕλληνες καὶ ἐλβετοὶ πολῖται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν καταβάλλονται εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἄρθρον 17 παραγράφους 1 καὶ 2 ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Μέρους ἐνθα διαμένει ὁ δικαιούχος τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀρμοδίου ὀργανισμοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου ἐφαρμοζομένην νομοθεσίαν.

2. Ὁ ἀρμόδιος ὀργανισμὸς δεόν νὰ προσδιορίζῃ ἐν τῇ αἰτήσῃ του τὸ ποσὸν καὶ τὰ ὅρια χρονικῆς διαρκείας τῶν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὀφειλομένων ἐπιδομάτων.

Ἄρθρον 19.

Ὁ ἀρμόδιος ασφαλιστικὸς ὀργανισμὸς ἀποδίδει τὸ ποσὸν τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἁρθρῶν 17 καὶ 18 χορηγηθεισῶν παροχῶν εἰς τὸν ὀργανισμὸν ὅστις προήλθεν εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐξόδων διοικήσεως. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 17 προβλεπομένας παροχὰς, ἢ ἀπόδοσις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ δι' ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ καθ' ἣν διαδικασίαν ἤθελε συμφωνηθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐάν, διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ βαθμοῦ τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ικανότητος ἐν περιπτώσει ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἐνὸς τῶν Μερῶν, ἢ νομοθεσία αὕτη προβλέπη ρητῶς ἢ σιωπηρῶς ὅτι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ προγενεστέρως ἐπελθόντα ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ ἐπαγγελματικὰ ἀσθενεῖαι, τότε, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ αἱ ἐπαγγελματικὰ ἀσθενεῖαι αἱ ἐπελθούσαι προγενεστέρως ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Μέρους, ὡς ἐὰν εἶχον ἐπέλθῃ ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρώτου συμβαλλομένου Μέρους.

2. Εἰς περιπτώσεις διανοχικῶν ἀτυχημάτων ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν θεμελιουσῶν δικαίωμα εἰς ἀποκατάστασιν παρὰ τῶν ασφαλίσεων τῶν δύο Μερῶν, αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τυγχάνουν ἐφαρμοστέαι ἐπὶ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν τῶν ὑπολογιζομένων ἐν σχέσει πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ικανότητος:

α) Ὁ ἀρμόδιος ασφαλιστικὸς ὀργανισμὸς διὰ τὴν περίπτωσιν ἐργατικοῦ ἀτυχήματος - ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας ἐπελθούσης προγενεστέρως συνεχίζει τὴν καταβολὴν τῶν ἡδὴ καταβαλλομένων εἰς χρῆμα παροχῶν. Ἐὰν τὸ ἐπὶ τὰς παροχὰς δικαίωμα δὲν κτάται εἰμὴ μόνον διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πρώτης παραγράφου, ὁ ὀργανισμὸς οὗτος χορηγεῖ τὰς εἰς χρῆμα παροχὰς συμφώνως πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ικανότητος τὸν προκύπτοντα ἐκ τοῦ προγενεστέρως ἐπελθόντος ἐργατικοῦ ἀτυχήματος - ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

β) Ὁ ἀρμόδιος ασφαλιστικὸς ὀργανισμὸς διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ νέου ἐργατικοῦ - ἀτυχήματος - ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας καθορίζει τὴν παροχὴν συμφώνως πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ικανότητος τὸν προκύπτοντα ἐκ τοῦ ἐργατικοῦ τούτου ἀτυχήματος - ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας βάσει τῆς ἐφαρμοζομένης ὑπὸ τούτου νομοθεσίας.

Κεφάλαιον 3.

Οἰκογενειακὰ Ἐπιδόματα.

Ἄρθρον 21.

Οἱ πολῖται τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν οἱ διαμένοντες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους ἀναγνωρίζονται ὡς δικαιούχοι ἐκ τῆς διεπούσης τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα νομο-

θεσίας υπό τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ πολῖται τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους. Τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα καταβάλλονται ἐξ ἴσου ὑπὲρ τέκνων διαμενόντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους.

ΤΙΤΛΟΣ IV.

Διάφοροι διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

1. Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαί:

- α) συνάπτουν ἅπαντας τοὺς διοικητικοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως·
- β) ρυθμίζουν τὰς λεπτομερείας τῆς ἀμοιβαίας συνεργασίας ὡς καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς δαπάνας δι' ἱατρικὰς καὶ διοικητικὰς ἐξετάσεις·
- γ) ἀνακοινοῦν ἀμοιβαίως πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῶν λαμβανόμενων μέτρων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως·
- δ) ἀνακοινοῦν ἀμοιβαίως πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορῶσαν εἰς τὰς τροποποιήσεις τῆς νομοθεσίας αὐτῶν·
- ε) δύνανται νὰ θέτουν διὰ κοινῆς συμφωνίας διατάξεις σχετικὰς πρὸς τὴν κοινοποίησιν τῶν δικαστικῶν πράξεων.

2. Πρὸς διευκόλυνσιν ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ εἰδικώτερον τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἰδρυμάτων, ὀρίζονται οἱ ἀκόλουθοι ὁργανισμοὶ τύνδεσμοι:

ἐν Ἑλβετίᾳ:

—διὰ τὴν ἀσφάλισιν - γήρατος καὶ ἐπιζώντων καὶ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας:

τὸ ἑλβετικὸν Ταμεῖον συμφητισμοῦ, εἰς Γενεύην,

—διὰ τὴν ἀσφάλισιν - ἀτυχημάτων:

τὸ ἐθνικὸν ἑλβετικὸν Ταμεῖον ἀσφαλίσεως ἀτυχημάτων, εἰς Λουκέρνην,

—διὰ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀσφάλισιν - ἀσθενείας θέματα:

ἡ ὁμοσπονδιακὴ Ὑπηρεσία τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, εἰς Βέρνην·

ἐν Ἑλλάδι:

—τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἁρθρῷ 2 ἀναφερομένων νομοθεσιῶν, ἐξαιρέσει τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδόματων δι' ἃ ὠρίσθη ὁ Ὁργανισμὸς Ἀπασφαλίσσεως Ἑργατικῶν Δυναμικῶν (Ο.Α.Ε.Δ.).

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δύνανται νὰ καθαρίσουν ἐτέρους ὁργανισμοὺς συνδέσμους.

Ἄρθρον 23.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ ἀρχαί, τὰ δικαστήρια καὶ οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὁργανισμοὶ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν παρέχουν τὰς καλὰς τῶν ὑπηρεσίας ὡς εἰς τὰς ἀρχάς, τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὁργανισμοὺς τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας. Αἱ καλὰ αὗται ὑπηρεσίαι παρέχονται δωρεάν.

2. Αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀναγκαῖαι ἱατρικαὶ ἐξετάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς πρόσωπον εὐρισκόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον, τῇ αἰτήσει τοῦ ἀρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ ὁργανισμοῦ. Αἱ δαπάναι τῶν ἐξετάσεων τούτων, τὰ ἐξόδα μετακινήσεως ὡς καὶ τὰ ἐπιδόματα δι' ἀπώλειαν εἰσοδήματος, αἱ δαπάναι ἱατρικῆς παρακολούθησεως καὶ αἱ λοιπαὶ μικροδαπάναι ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

3. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπηρίας ἢ τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ικανότητος, οἱ ὁργανισμοὶ ἐκάστω συμβαλλομένου Μέρους λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν ἐξ ἴσου καὶ τὰς ἱατρικὰς γνωματεύσεις καὶ πληροφορίας τὰς παρεχομένας ὑπὸ τῶν ὁργανισμῶν τοῦ ἐτέρου Μέρους. Πάντως διατηροῦν τὸ δικαίωμα διενεργείας ἐξετάσεως τοῦ ἡσφαλισμένου παρ' ἱατροῦ τῆς ἐκλογῆς τῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ ἀρχαί, τὰ δικαστήρια καὶ οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὁργανισμοὶ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξὺ τῶν καὶ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τῶν, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε τῇ μεσολαθήσει τῶν ὁργανισμῶν συνδέσμων.

2. Αἱ ἀρχαί, τὰ δικαστήρια καὶ οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὁργανισμοὶ τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δὲν δύνανται νὰ ἀποκρούσιν τὰς αἰτήσεις ἢ ἕτερα ἔγγραφα ἀπευθυνόμενα εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι συνετάγησαν εἰς ἐπίσημον γλῶσσιν τοῦ ἐτέρου Μέρους.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται νὰ διαβιβάζονται εἰς πρόσωπον διαμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους εἴτε τῇ μεσολαθήσει τοῦ ὁργανισμοῦ συνδέσμου τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους, εἴτε ἀπ' εὐθείας διὰ συνημμένης ἐπιστολῆς.

Ἄρθρον 25.

Αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ προσφυγαί, αἰτινες, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, δέον ὅπως ὑποβάλλωνται ἐντὸς ὀρίσμενης προθεσμίας εἰς διοικητικὴν ἢ δικαστικὴν ἀρχὴν ἢ ἱδρυμα κοινωνικῆς ἀσφαλείας, γίνονται ἀποδεκταὶ ἐὰν ὑποβάλλωνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς ἀντίστοιχον ἀρχὴν ἢ ἱδρυμα ἢ εἰς τὸν ἀρμοδίον ὁργανισμὸν σύνδεσμον τοῦ ἐτέρου Μέρους. Ἡ ἀρχή, ὁ ὁργανισμὸς ἢ τὸ ἱδρυμα τὸ ὁποῖον παρέλαβε τὰς αἰτήσεις, τὰς δηλώσεις ἢ τὰς προσφυγὰς, ἀναγράφει ἐπ' αὐτῶν τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως καὶ διαβιβάζει ταύτας ἄνευ καθυστέρησεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἢ τὸ ἀρμοδίον ἱδρυμα τοῦ ἐτέρου Μέρους, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε τῇ μεσολαθήσει τοῦ ἀντιστοίχου ὁργανισμοῦ συνδέσμου τοῦ Μέρους τούτου.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ εὐεργέτημα τῶν ἀπαλλαγῶν ἢ μειώσεων ταχυδρομικῶν τελῶν καὶ τελῶν χαρτοσήμου τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δι' ἔγγραφα συντασσόμενα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ Μέρους τούτου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ συντασσόμενα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ ἐτέρου Μέρους.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἀρμόδιοι ὁργανισμοὶ τῶν δύο Μερῶν δὲν θὰ ἀπαιτοῦν τὴν θεωρήσιν παρὰ τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν τῶν πράξεων, βεβαιώσεων καὶ ἐγγράφων ἅτινα δέον νὰ συντάσσονται κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Οἱ ὀφειλέται παροχῶν ὁργανισμοὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐξοφλοῦν ἐγκύρως τὴν ὀφειλὴν τῶν εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας τῶν, εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεταφορᾶς.

2. Ἡ μεταφορὰ ποσῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τοῦ τελικοῦ Πρωτοκόλλου αὐτῆς δὲν δύνανται νὰ ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τὰς καθιερούσας συναλλαγματικούς περιορισμούς.

Ἄρθρον 28.

Ὅταν πρόσωπόν τι δύναται νὰ θεμελιώσῃ δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν διὰ ἐλάθην ἐπελθούσαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τρίτου τινὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλάθης ταύτης θάσει τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους, τὸ ὀφείλον τὰς παροχὰς ἱδρυμα ἀσφαλίσεως τοῦ πρώτου Μέρους ὑποκαθίσταται ἐν τῇ ἀξίῳσει ἀποκαταστάσεως ἔναντι τοῦ τρίτου κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τούτον. Τὸ ἕτερον μέρος ἀναγνωρίζει τὴν ὑποκατάστασιν ταύτην ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς ἐθνικῆς του νομοθεσίας ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου κλάδου ἀσφαλίσεως προβλέπουν καὶ αὗται τὴν μεταφορὰν ταύτην τοῦ δικαιώματος εἰς ἀποκατάστασιν.

"Αρθρον 29.

1. Αί περί την έρμηνείαν και την εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως διαφοραί δέον να ρυθμίζονται, κατά τὸ δυνατόν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ ρυθμίσεως τῆς διαφορᾶς διὰ τοῦ τρόπου τούτου, διὰ ὑποβάλλεται αὕτη εἰς ὀργανισμὸν διαιτησίας τῇ αἰτήσεϊ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

3. Ὁ ὀργανισμὸς διαιτησίας συγκροτεῖται διὰ δεδομένην περίπτωσιν, ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ὑποδεικνύει ἓνα ἀντιπρόσωπον καὶ οἱ δύο ἀντιπρόσωποι ἐκλέγουν διὰ κοινῆς συμφωνίας, μετὰξὺ τῶν πολιτῶν τρίτου Κράτους, πρόεδρον ὅστις διὰ ὑποδείξει διὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν δύο μερῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι δέον ὅπως ὑποδεικνύονται ἐντὸς δύο μηνῶν, ὁ πρόεδρος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ ἐν τῶν μερῶν κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸ ἕτερον, ὅτι προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸν ὀργανισμὸν διαιτησίας.

4. Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ προβλεπομένων προθεσμιῶν, ἕκαστον μέρος δύναται νὰ παρακαλέσῃ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Χάγῃ Διεθνoῦς Δικαστηρίου, ὅπως προέλθῃ εἰς τοὺς ἀναγκαίους διορισμούς. Ἐὰν ὁ πρόεδρος τυγχάνει πολίτης ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἢ ἐὰν κωλύεται, οἱ διορισμοὶ διενεργηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου. Ἐὰν καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τυγχάνει πολίτης ἐνὸς συμβαλλομένου μέρους ἢ ἐὰν καὶ οὗτος κωλύεται, οἱ διορισμοὶ ἐνεργηθῶσιν παρὰ τοῦ ἀρχαιότερου μέλους τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὅποιον δὲν τυγχάνει πολίτης ἐνὸς συμβαλλομένου μέρους.

5. Ὁ ὀργανισμὸς διαιτησίας ἀποφαίνεται διὰ πλειοψηφίας. Αἱ ἀποφάσεις ἔχουν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν. Ἐκαστον συμβαλλόμενον μέρος ἀναλαμβάνει τὰς δαπάνας τοῦ ἐκπροσώπου του ἐντὸς τοῦ ὀργανισμοῦ διαιτησίας, τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς δαπάνας ἐκπροσωπήσεώς του κατὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν, αἱ δαπάναι προεδρίας, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τοιαῦται ἐκρύνουν κατ' ἴσιν μοῖραν τὰ συμβαλλόμενα μέρη. Ὁ ὀργανισμὸς διαιτησίας δύναται ν' ἀποφασίσῃ διάφορον κατανομήν τῶν δαπανῶν. Ἐπὶ πλέον ὁ ὀργανισμὸς διαιτησίας ρυθμίζει αὐτὸς οὗτος τὰ τῆς διαδικασίας.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Μεταβατικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 30.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς θεμελιοῦ διὰ περίοδον προγενεστέραν τῆς ἡμερομηνίας θέσεως αὐτῆς ἐν ἰσχύϊ.

2. Πᾶσα περίοδος εἰσφορῶν ἢ ἐξομοιουμένη πρὸς ταύτην ὡς καὶ πᾶσα περίοδος διαμονῆς πραγματοποιηθεῖσα δύναται τῆς νομοθεσίας τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχὰς τοῦ θεμελιουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης.

3. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου, ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ περιπτώσεων αἵτινες ἐπῆλθον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της. Ἐν τούτοις:

α) καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν κίνδυνον ἀναπηρίας, δικαίωμα θεμελιοῦται μόνον ἐὰν, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς Συμβάσεως, ὁ αἰτῶν διαμένει εἰσέτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Μέρους ἐνθα ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία·

β) αἱ συνθήξεις συντάξεις τῆς ἐλβετικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ ἐπιζώντων χορηγοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως μόνον ἐὰν ὁ κίνδυνος ἐπῆλθουσε μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1959, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἐπεστράφησαν αἱ εἰσφοραὶ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου 18, παράγραφος 3, τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ νόμου ἐπὶ τῆς ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ ἐπιζώντων·

γ) αἱ συντάξεις τῆς ἐλβετικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μὴ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων δύναται νὰ χορηγῶνται μόνον εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἠσφαλισμένους ἢ εἰς τὴν χήραν των καὶ τὰ ὄρφανά.

4. Ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ δικαιωμάτων ἄτινα ἐξωφλήθησαν διὰ τῆς χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως ἢ διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εἰσφορῶν.

"Αρθρον 31.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων τῶν ἐπιτυχόντων τὴν καταβολὴν συντάξεως ἢ παροχῆς τύπου συντάξεως, πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἀναθεωροῦνται τῇ αἰτήσεϊ των συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὰ δικαιώματα ταῦτα δύναται ὡσαύτως νὰ ἀναθεωρῶνται οἰκοθεν. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τοιαύτη ἀναθεώρησις δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῶν κτηθέντων δικαιωμάτων τῶν ἐνδιαφερομένων.

"Αρθρον 32.

Ἐπὶ περιπτώσεων εἰς τὰς ὁποίας αἱ διατάξεις τῆς ἐφαρμοστῆας νομοθεσίας παρακωλύουν τὴν ἀσκήσιν δικαιωμάτων λόγῳ τῆς ἰθαγενείας ἢ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἡ παρούσα Σύμβασις καταργεῖ τοῦτον κώλυμα, αἱ προθεσμιαί ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων ὡς καὶ οἱ χρόνοι παραγραφῆς οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τῶν νομοθεσιῶν τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἄρχονται ὑπολογιζόμενοι τὸ ἐνωρίτερον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Αρθρον 33.

Τὸ προσηρητημένον τελικὸν Πρωτόκολλον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμήμα τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Αρθρον 34.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις διὰ ἐπικυρωθῇ καὶ τὰ κυρωτικὰ ἔγγραφα διὰ ἀνταλλαγῶν ἐν Ἀθήναις τὸ ταχύτερον δυνατόν.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις διὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου διὰ ἀνταλλαγῶν τὰ κυρωτικὰ ἔγγραφα.

"Αρθρον 35.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις συνάπτεται διὰ περίοδον ἐνὸς ἔτους. Ἀνανεοῦται σιωπηρῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐὰν δὲν καταγγελλῇ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, τῆς καταγγελίας ἀνακοινουμένης τρεῖς μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἐτήσιας περιόδου.

2. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς Συμβάσεως, πᾶν κτηδὲν δικαίωμα ὑπὸ προσώπου τινὸς δύναται τῶν διατάξεων ταύτης, δέον ὅπως διατηρηθῇ. Κανονισμοὶ διὰ ρυθμίσουν τὸν καθορισμὸν τῶν ὑπὸ κτῆσιν δικαιωμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐν λόγῳ Συμβάσεως.

Ἐφ' ᾧ οἱ πληρεξούσιοι τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτηθέντες, υπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Βέρνη, εἰς διπλοῦν, γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστί, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ἐχόντων ἴσιν ἰσχύν, τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1973.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον.

ΤΕΛΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Σχετικὸν πρὸς τὴν Σύμβασιν περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας μετὰξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.

Κατὰ τὴν ὑπογραφήν, σήμερον, τῆς Συμβάσεως περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας, καλουμένης ἐφ' ἑξῆς «ἡ Σύμβασις», οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν δηλώσεων:

1. Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν συμφωνεῖ ὅπως μὴ παρακωλύῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προαιρετικῆς ἢ συνεχίζουσας ἀσφαλίσεως τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του.

2. Το άρθρον 2, παράγραφοι 2 και 3, τῆς Συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζονται οὔτε ἐπὶ τῶν συστημάτων ἐπικουρικῆς ἀσφάλισης συντάξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας, οὔτε ἐπὶ τῆς μελλούσης ὁμοσπονδιακῆς ἐλβετικῆς νομοθεσίας περὶ ἐπαγγελματικῆς προνοίας.

3. Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου 3 τῆς Συμβάσεως, τὸ ἀρθρον 90 τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ νόμου τῆς 13 Ἰουνίου 1911 περὶ ἀσφαλίσεως ἐν περιπτώσει ἀσθενείας καὶ ἀτυχήματος προέλεοντος μείωσιν τῶν εἰς ἀλλοδαποὺς χορηγουμένων παροχῶν δὲν ἐφαρμόζεται οὔτε ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οὔτε ἐπὶ τῶν ἐπιζώντων αὐτῶν, οἰσδήποτε καὶ ἂν εἴναι ἡ ἐθνικότης των.

4. Ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζεται ὡσαύτως ἐπὶ τῶν προσφύγων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διεθνούς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὸ καθεστῶς τῶν προσφύγων τῆς 28 Ἰουλίου 1951 καὶ τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ ἀφορώοντος εἰς τὸ καθεστῶς τῆς 31 Ἰανουαρίου 1967, ἐφ' ὅσον διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἐφαρμόζεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας των καὶ τῶν ἐπιζώντων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι θεμελιῶν τὰ δικαιώματά των ἐπὶ τῶν ἀφορώοντων τοὺς ἐν λόγω πρόσφυγας. Ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ εὐνοϊκωτέρων διατάξεων τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

5. α) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἡ διατυπωθεῖσα ἐν τῷ ἀρθρῳ 3 τῆς Συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ τῶν ἐλβετικῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν προαιρετικὴν ἀσφάλισιν — συντάξεων τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλβετῶν πολιτῶν, τὴν ἀσφάλισιν — συντάξεων τῶν ἐλβετῶν πολιτῶν τῶν ἀπασχολουμένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότη ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐπὶ τῶν βοηθημάτων τῶν χορηγουμένων εἰς πρόσωπα προχωρημένης ἡλικίας καὶ εἰς ἀνάπηρα πρόσωπα ἐλβετικῆς ἰθαγενείας διαμένοντα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

β) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἡ διατυπωθεῖσα ἐν τῷ ἀρθρῳ 3 τῆς Συμβάσεως, δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τῶν ἐλληνικῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν κλάδου συντάξεων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπασχολουμένων ἐλλήνων πολιτῶν διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότη ἐν Ἑλλάδι.

6. Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ ἀρθρου 4 τῆς Συμβάσεως, τὰ ἐπιδόματα ἀνικανότητος τῆς ἐλβετικῆς ὁμοσπονδιακῆς νομοθεσίας περὶ ἀσφαλίσεως συντάξεων δὲν καταβάλλονται εἰς τοὺς ἐκτὸς Ἑλβετίας διαμένοντας Ἕλληνας καὶ ἐλβετοὺς δικαιούχους.

7. Ἡ ἐφ' ἑαυτῇ ἀποζημιώσεις ἡ προβλεπομένη εἰς τὸ ἀρθρον 9, παράγραφος 2, τῆς Συμβάσεως ἰσοῦται πρὸς τὴν παρῶσαν ἀξίαν τῆς ὀφειλομένης συντάξεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς θάσεως τοῦ ἐλβετικοῦ δικαίου ἐπαληθεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως ἢ πρὸς τὴν παρῶσαν ἀξίαν τῆς συντάξεως αὐτῆς κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ ἡσφαλισμένος ἀναχωρεῖ ὁριστικῶς ἐξ Ἑλβετίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναχώρησις αὕτη ἐπέρχεται μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως.

8. Οἱ ἐν Ἑλβετίᾳ κατοικοῦντες Ἕλληνες πολῖται οἵτινες ἐγκαταλείπουν τὴν Ἑλβετίαν διὰ περίοδον τριῶν μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον καθ' ἑκάστον ἡμερολογιακὸν ἔτος δὲν διακόπτουν τὴν ἐν Ἑλβετίᾳ διαμονὴν των ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀρθρου 13 τῆς Συμβάσεως.

9. Ἐὰν οἱ ἐν Ἑλβετίᾳ ἀπασχολούμενοι Ἕλληνες πολῖται οἵτινες, συνεπείᾳ ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος, ἐγκαταλείπουν τὴν δραστηριότητά των ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ διαμένουν εἰς τὴν Ἑλβετίαν μέχρι τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας, θεωροῦνται ὡς ἡσφαλισμένοι ὡς πρὸς τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν παροχῶν τῆς ἐλβετικῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν ὡς ἂν κατώκουν ἐν Ἑλβετίᾳ.

10. Ἡ ἐπιστροφή εἰσφορῶν καταβληθεισῶν εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν γήρατος καὶ ἐπιζώντων ἢ πραγματοποιηθεῖσα πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Συμβάσεως δὲν κωλύει τὴν ἀπονομὴν ἐκτάκτων συντάξεων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου 13 τῆς Συμβάσεως ἐν τούτοις εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, τὸ ποσὸν τῶν ἐπιστρεφεισῶν εἰσφορῶν παρακρατεῖται ἐκ τοῦ τοιούτου τῶν καταβλητέων συντάξεων.

11. Αἱ, εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν — γήρατος καὶ ἐπιζώντων καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ αἵτινες ἐπεστράφησαν εἰς Ἕλληνας πολῖτας δὲν δύνανται νὰ ἐπαναφερθοῦν εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν. Οὐδὲν δικαίωμα δύναται πλέον νὰ ἐκπηγάσῃ ἐξ αὐτῶν ἐναντὶ τῆς ἀσφαλίσεως αὐτῆς.

12. Αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ ἱατρικὴν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν ὡς καὶ τὰ ἀρθρα 17, 18, 27 καὶ 28 ἐφαρμόζονται ὁμοίως ἐπὶ τῶν μὴ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων τῶν ἐπισυμβαίνοντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν καὶ καλυπτομένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ ἐτέρου Μέρους.

13. Διαπιστοῦται, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως, «ὁ ἀντίστοιχος κλάδος ἀσφαλίσεως» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀρθρου 28 τῆς Συμβάσεως δέον νὰ νοῆται ἐν Ἑλβετίᾳ, ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 2, παράγραφον πρώτην, στοιχείον α), (III), τῆς Συμβάσεως νομοθεσία ἐν Ἑλλάδι ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 παράγραφον πρώτην, στοιχείον β) (I) καὶ (II) τῆς Συμβάσεως νομοθεσία.

14. Διαπιστοῦται, ὅτι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἰσχύι ὑφισταμένων νομοθεσιῶν εἰς τὰ ἐλβετικὰ καντόνια, οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι ἐν Ἑλβετίᾳ οἱ μὴ ἀπασχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν δικαιοῦνται ἐξ ἴσου τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς Ἑλβετίας διαβιόντων τέκνων των. Διαπιστοῦται ἐξ ἄλλου ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὁμοσπονδιακῆς καὶ τῶν καντονιακῶν νομοθεσιῶν ἐπὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδόματων, τὰ ἐπιδόματα αὐτὰ δύνανται νὰ καταβάλλωνται εἰς τρίτα πρόσωπα διαμένοντα ἐκτὸς Ἑλβετίας καὶ ἐπιμελούμενα τῆς συντηρήσεως τῶν τέκνων, ἐφ' ὅσον αἱ ἐν λόγω παροχαὶ δὲν χρησιμοποιοῦνται δι' ὃν σκοπὸν χορηγοῦνται. Ἡ διαδικασία θὰ ρυθμισθῇ διὰ τοῦ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

15. Αἱ ἐν ἀρθρῳ 27 παραγράφῳ 2 τῆς Συμβάσεως, προβλεπόμεναι μεταφοραὶ περιλαμβάνουν ἰδίᾳ τὰς ἀσφαλιστικὰς παροχάς, τὰς εἰσφοράς τῆς προαιρετικῆς ἢ συνεχιζομένης ἀσφαλίσεως καὶ τὰς ἀποζημιώσεις πρὸς ἀποκατάστασιν βλαβῶν δι' ἃς μεσολαβεῖ ὑποκατάστασις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀρθρου 28 τῆς Συμβάσεως, ὡς καὶ τὰς εἰσφοράς τὰς καταβαλλομένας ὑπὸ των ἐν Ἑλλάδι ἐλβετῶν πολιτῶν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Ταμεῖον ἀλληλεγγύης τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐλβετῶν.

16. Ἐφ' ὅσον οἱ ἐργαζόμενοι Ἕλληνες δὲν ἔχουν ἤδη τύχει ἀσφαλίσεως τινος ἱατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθαλψέως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ νόμου τῆς 13 Ἰουνίου 1911 περὶ ἀσφαλίσεως ἐν περιπτώσει ἀσθενείας καὶ ἀτυχημάτων, ὁ ἐργοδότης των ὑποχρεοῦται ὅπως μεριμνήσῃ νὰ ὑπάρχουσιν εἰς μίαν τοιαύτην ἀσφάλισιν καὶ ἂν οὔτοι δὲν πράξουν τοῦτο, ὁ ἐργοδότης των ὀφείλει νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἀσφάλισιν των. Ὁ ἐργοδότης δύναται νὰ παρακρατῇ ἐκ τοῦ μισθοῦ των τὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτὴν ὀφειλομένην εἰσφορὰν ἐπιφυλάσσόμενων διαφόρων συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

17. α) Ἡ ὑπαγωγή εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, διευκολύνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

«Ὅταν πολίτης τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν μεταφέρῃ τὴν διαμονὴν του ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἑλβετίαν καὶ ἐξέρχεται τῆς ἐλληνικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, δέον νὰ γίνεσθαι δεκτὸς ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας αὐτοῦ παρ' ἐνὸς τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐλβετικῶν ταμείων ἀσθενείας ὑποδεικνυόμενων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐλβετικῆς ἀρχῆς καὶ δύναται νὰ ἀσφαλίσθῃ τὸσον διὰ τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας ὅσον καὶ δι' ἱατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν περίθαλψιν, ἐφ' ὅσον

—πληρεί τὰς λοιπὰς καταστατικές προϋποθέσεις ύπαγωγής;

—ήτο ήσφαλισμένος εἰς ἑλληνικὸν ἱδρυμα ἀσφαλίσεως ἀσθενείας πρὸ τῆς μεταφοράς τῆς διαμονῆς;

—αἰτεῖται τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς ἐλβετικὸν ταμεῖον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεώς του ἐν Ἑλλάδι καὶ

—δὲν ἀλλάζει διαμονὴν ἐπὶ τῷ τέλει καὶ μόνον ὅπως ἀκολουθήσῃ ἱατρικὴν ἢ θεραπευτικὴν ἀγωγὴν.

Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα κάτω τῶν 20 ἐτῶν πολίτου τινὸς τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀπολαμβάνουν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ὑπαγωγῆς εἰς ἀνεγνωρισμένον ταμεῖον ἀσθενείας διὰ τὴν ἱατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν περίθαλψιν ὅταν πληρῶνται αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι προϋποθέσεις τῆς συνασφαλίσεως ἐξομοιουμένης πρὸς τὴν ἀσφάλισιν αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν διεκδίκωσιν τοῦ ἐπὶ τὰς παροχὰς δικαιώματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς παροχὰς μητρότητος, ὅτι ἡ ήσφαλισμένη ὑπήχθη εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐλβετικοῦ τινος ταμεῖου ἀσθενείας πρὸ τριῶν μηνῶν.

ε) Ἡ χορήγησις τῶν παροχῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας διευκολύνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Οἱ πολῖται ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν οἱ ὅποιοι μεταβαίνουν ἐξ Ἑλβετίας εἰς Ἑλλάδα καὶ οἱ ὅποιοι ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ μητρότητος δικαιούνται οἱ ἴδιοι ὡς καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντα μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν τῶν παροχῶν τῆς ἐν λόγῳ ἀσφαλίσεως ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τὰς ἀπαιτούμενας παρὰ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας, λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν, συντρεχούσης περιπτώσεως, τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως ἢ τῶν πρὸς αὐτὰς ἐξομοιουμένων τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς τὴν ἐλβετικὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας.

Συνετάγη ἐν Βέρνη, εἰς διπλοῦν, γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ, τῶν δύο καιμένων ἐχόντων ἰσὴν ἰσχύν, τὴν 1ην Ἰουνίου 1973.

Διὰ τὴν
Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου
τῆς Ἑλλάδος

Διὰ τὸ
Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδικὸν
Συμβούλιον

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης Συμβάσεως καὶ τοῦ προσηρημένου αὐτῇ Πρωτοκόλλου ἀρχεταὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθρου 34 τῆς Συμβάσεως ὀριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΞΕΝΟΦ. ΖΟΛΩΤΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΕΤΑΓ. ΑΒΕΡΩΦ-
ΤΟΣΙΤΣΑΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑ-
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ,
ΝΙΚΟΛ. ΛΟΥΤΡΟΣ, ΙΩΑΝ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡ.
ΠΑΠΑΣΠΗΤΡΟΥ, ΧΑΡΑΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ, ΑΘΑΝ.
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ΑΝΔΡ.
ΚΟΚΚΕΒΗΣ, ΓΕΩΡΓ. -ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓ.
ΜΤΛΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΜΗΝΑΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ